პროლეტარებო ყველა ქვეყანისა შეერთდით

წელიწადი მესამე

კომუნისტი

ს. ს. ს.
ცენტრალურ და ტფილისის
კომიტეტის
და სრ. საქ. მ., გ. წ. არ. და მატრ. დეპ. სამ.
ცაკის ორგანო

№ 146 ხუთშაბათი 28 ივნისი, 1923 წ.

ყოველდღიური გაზეთი

ფ.სი 75,000 მან. № 146

რედაქცია: ტფილისი, რუსთაველის პროსპექტი, № 24 მეორე სართული

მთავარი კანტორა ტფილისი, რუსთაველის პრ. № 26 ტელეფ. 5—43

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე
ტელეფ. ნომრები რედაქტორის 14—76
მდივანი 10—58

ხელის მოწერის თვიური ფასი: საქართველოში 1.800.000 მან. განცხადება 15 კაპ. ჩერვონეცებით. ნოწპარელის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 4 მანეთი ჩერვონეცებით.

დღიური

— შვეიცარიის სოციალისტური გაზეთები გმობენ შვეიცარიის მთავრობის მოქმედებას და ამართლებენ საბჭოთა რესპუბლიკების მიერ შვეიცარიისადმი გამოცხადებულ ულტიმატუმს.

— დიდი ანტანტის დამოკიდებულება შვეიცარიის მთავრობისადმი ჯერ საბოლოოდ არ არის გარკვეული.

— დოზანას უკანასკნელ სხდომაზე ოსმალეთის დელეგაციამ გადაწერათ მოითხოვა სტამბოლიდან უცხოეთის ჯარების გაყვანა და ოსმალეთის ვალის საკითხის მოგვარება.

— ბერლინში საკუპაციო ჯარმა რეკვიზიცია მოახდინა ნახშირის მთელი მარაგის.

საქართ. კპ(ბ)ტ-ის ცენტრალური კომიტეტის

ცენტრალური კანტორისაგან

(ყოფ. გაზ-ტრისტი), რუსთაველის პრ. № 26, ტელეფ. № 5—43.

ცენტრალური კანტორა ამით აცნობებს ყველა სახელმწიფო დაწესებულებებს და კერძო პირებს, რომ 1 ივლისიდან გაზეთ „კომუნისტ“-ში **განცხადებები მიიღება შემდეგი ფასით:**

ნონპარელის სტრიქონი	—	12 კ. ჩერვონეცებით
თეატრალური განცხ. არა უმეტ. 60 სტრ.		30 პრ. დაკლებით
სამგლოვიარო არა უმეტეს 30 სტრ.		4 მ. ჩერვონეცებით
საექიმო განცხადება თვეში	—	4 მანეთი

ყველა განცხადებები არა ნაკლებ 10 ჯერ დაბეჭდილი—10 პრ. დაკლებით. აგრეთვე **მიიღება განცხადებები** თვიურ ჟურნალში **„რევოლიუციის მატიანე“-ში, „კომუნიზმის დროშა“-ში** და ორკვირიულ იუმორისტულ ჟურნალ **„ნიანგ“-ში.**

6—2 ცენტრალური კანტორა.

ამიერ-კავკასიის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის

მეორე სესიის სხდომა

გადატანილია 28 ივნისის დილის 10 საათიდან საღამოს 5 საათისათვის. დასახლის წითელ დარბაზში.

ა. კ. ცენტრაღმასკომის მდივანი **თალიგლი.**

დღეს 28 ივნისს, საღამოს 6 საათზე საქართველოს კომპარტიის ტფილისის კომიტეტის შენობაში შესდგება

საქართველოს კომპარტიის ტფილისის კომიტეტის პლენუმი.

სავალდებულოა ტფილისის კომიტეტის წევრების და კანდიდატების დასწრება.

ტფილისის კომიტეტის მდივნის მაგიერ: ნ უ ბ ა რ ი ა ნ ი.

ცენტრალიზმის საკითხი კომუნისტურ ინტერნაციონალში

ამ საკითხს უდიდესი მნიშვნელობა აქვს მუშათა კლასის რევოლიუციონერ-კომუნისტურ მოძრაობის მსვლელობისათვის.

ამა თუ იმ გაერთიანების ორგანიზაციული ფორმა გამომხატველი უნდა იყოს მისი შინაარსის და იძლეოდეს საუკეთესო საშუალებებს იმ მიზნების განსახორციელებლად, რომლებსაც ეს გაერთიანება ისახავს.

კომუნისტური ინტერნაციონალი რევოლიუციონერ მუშათა საერთაშორისო ორგანიზაციაა, რომლის ამოცანაა მსოფლიო მასშტაბით კაპიტალიზმის დამხობა პროლეტარიატის ბრძოლის გზით.

რომ ეს მიზანი განახორციელოს, კომინტერნი მართლა და ფაქტიურად ... წარმოადგენდეს ... ქვეყნების კომუნისტურ პარტიების გაერთიანების ერთი უმაღლესი მებრძოლი შტაბის გარშემო, რომელიც უზენაესობას ეკლე სექციების და წარმართავს მათ მოქმედებას მსოფლიო რევოლიუციის ინტერესების თვალსაზრისით.

დემოკრატიული ცენტრალიზმი არა მარტო თვითეული ქვეყნის კომპარტიის შიგნით, არამედ სექციების დამოკიდებულებაში კომინტერნის აღმასკომთან,—ის ერთად ერთი სწორი და მისაღები ორგანიზაციული წყობა კომუნისტური ინტერნაციონალისათვის. და ეს მით უმეტეს დღეს, საერთაშორისო კონფლიქტების გამწვავების, ფაშისტური რეაქციის ძლევანარების და კაპიტალის გაფორთებული შეტევის პირობებში, როცა მუშათა კლასს უღირსად ესაჭიროება ინტერნაციონალური მასშტაბით რიგების შემჭიდროება, ძალების გაერთიანება და კონცენტრაცია ავტორიტეტიანი და მაგარი ცენტრის ხელმძღვანელობით, რომლის გადაწყვეტილება აუცილებლად სავალდებულო უნდა იყოს ყოველი მისი ცალკე რაზმისათვის.

ასეთი უნდა იყოს კომუნისტური ინტერნაციონალი.

სულ სხვაა მეორე ინტერნაციონალის ორგანიზაციული სტრუქტურა.

ეს ინტერნაციონალი ფაქტიურად არ წარმოადგენს მუშათა საერთაშორისო გაერთიანებას, რომელსაც ძალა შესწევდეს ინტერნაციონალური მასშტაბით რიგი მოქმედების და მით უმეტეს რევოლიუციონერ ბრძოლის წარმოების. ის არც ისახავს მიზნად ასეთ ბრძოლას. მის ყოველი წევრი, ამა თუ იმ ქვეყნის ორგანიზაცია ჩაეტილია თავის ეროვნულ ჩარჩოებში, თავ-ს პოლიტიკაში ხელ მძღვანელობს ეროვნული ინტერნაციონალური ინტერესებით, რაცაა არსებითად ინტერესები თავის ქვეყნის ბურჟუაზიის. მათი ინტერნაციონალური გაერთიანება ფორმალური ხასიათისაა. ისინი საერთაშორისო კონგრესებზე იკრიბებიან უფრო სალაყბოდ, ვიდრე რაიმე რევოლიუციონური საქმის გასაკეთებლად. სიღრმეში მეორე ინტერნაციონალის აიხსნება რევოლიუციონური თვალსაზრისით არა მარტო მისი რეფორმიზმით და ოპორტუნიზმით, არამედ მისი ორგანიზაციული წყობითაც, რომელიც ფედერალიზმის ფორმაში გამოიხატება.

მათ სინამდვილეში არ გააჩნიათ ისეთი ცენტრი, რომლის ხელმძღვანელობა და გადაწყვეტილებანი სავალდებულო იყოს ამ ინტერნაციონალის შემადგენელ წევრებისათვის. ნაძღვილი საერთაშორისო გაერთიანების უქონლობა მეორე ინტერნაციონალის პარტიებში გამოხატულებაა მათი იდეური შინაარსის, რეფორმიზმ-ოპორტუნიზმის, ამა თუ იმ ქვეყნის ნაციონალური მომენტისათვის უპირატესობის მინიჭების ბრძოლა წარმოებდა ცენტრალიზმის საკითხის გარშემო.

მუშაობა იქითკენ იყო მიმართული, რომ კომინტერნი ნამდვილად გამხდარიყო კომპარტიების საერთაშორისო გაერთიანება, რომ კომინტერნის აღმასკომი ყოფილიყო ფაქტიურად ცენტრალური კომიტეტი ყველა კომპარტიების.

ამ მიმართულებებით ამ რამდენიმე წლის განმავლობაში დიდი ნაბიჯები იქნა გადადგმული. კომინტერნის მეოთხე კონგრესზე კიდეც აღინიშნა, რომ ამ მხრივ თანდათან უახლოვდებით მიზანს. კომინტერნი ეხლაც უკვე გადაქცეულია ნამდვილ მთლიან ატანა და გამარჯვება.

საგადასახადო პოლიტიკა და პერსპექტივები ამიერ-კავკასიაში

II

როდესაც ვცრკვევთ ჩვენს საგადასახადო პრინციპებს, ჩვენი ყურადღება უნდა მივაქციოთ უწინარეს ყოვლისა არა პირდაპირ გადასახადებს, ვინაიდან ამ სფეროში ჩვენ გვაქვს უფრო მეტი მიღწევანი.

ახალმა ეკონომიურმა პოლიტიკამ, დააყენა რა გადაჭრით საკითხი „სანემისო მეურნეობის“ „საგადასახადო მეურნეობით“ შეცვლის შესახებ, აიძულა საფინანსო უწყება, რომ ახალ საგადასახადო წყაროთა ძიების დროს თავისი გულისყური მიეპყრო მას მოსახლეობისაგან საჭირო საშუალებათა გამოძრთმევის უფრო ადვილ და უბრალო წესებისათვის.

ასეთ საშუალებებად, უნებრივია, აღმოჩნდა არა პირდაპირი გადასახადები.

ლიტერატურაში უკვე გამეფდა აზრი, რომ ეს გადასახადები პრინციპიალური თვალსაზრისით სრულიადაც არ არის დამაკმაყოფილებელი და რომ მათი საშუალებით საბჭოთა ხელისუფლებას არ შეუძლია აწარმოოს თავისი სოციალურ-ეკონომიური პოლიტიკა.

ეს ყველაფერი, რასაკვირველია, მართალია. მაგრამ იმ დროს, როდესაც დღევანდელს პირობებში მიუღწეველია **უფრო სრული** საგადასახადო სისტემა, აგებული განსაკუთრებით პირდაპირს დაბეგვრაზე, უნდა შეეუარაგდეთ ჩვენში არა პირდაპირ გადასახადთა არსებობას ფაქტს; იმ მხრით კი, რომ მათ რამდენადმე შესცვალეს ჩვენი საემისიო მანჭანის მუშაობა, ჩვენ უნდა აღვიაროთ, რომ ეს გადასახადი—ერთი დიდი ნაბიჯია, წინ გადადგმული.

არა პირდაპირ გადასახადებს ჩვენ საერთო საგადასახადო სისტემაში დიდი ადგილი უჭირავს და იმ მდგომარეობას ის კიდევ დიდხანს შეინარჩუნებს.

არა პირდაპირ გადასახადით დაბეგვრა საგნებს ამ ეტაპზე ამიერ-კავკასიაში წარმოადგენს: სპირტი, თამბაქო, ჩაი, მარილი, ნავთი და ღვინო.

ხილისა, ყურძნისა და კონიაკის სპირტის გამოხდა ამიერ-კავკასიაში წლითი-წლობით იზრდებოდა და სპირტის აქციზი აქ შემოსავლის ერთს უმნიშვნელოვანეს მუხლს შეადგენდა.

ქვემო მოყვანილი ცხრილი გვიჩვენებს ამ წარმოების მოძრაობას უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში

ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკების დღევანდელი ტერიტორიის	1911 წელი		1912 წელი		1913 წელი	
	ქაბახთა რიცხვი	ყურძნების რაოდენობა (ათასობით)	ქაბახთა რიცხვი	ყურძნების რაოდენობა (ათასობით)	ქაბახთა რიცხვი	ყურძნების რაოდენობა (ათასობით)
აზერბეიჯანი . .	1247	12867	689	11076	1286	15327
სომხეთი . . .	964	15236	764	10502	953	16646
საქართველო . .	1187	6253	1283	7051	1441	9186
ს უ ლ . .	3398	34356	2736	28629	3630	41159

გამოხდილ სპირტის საშუალო წლიური ჯამი მთელს ამიერ-კავკასიაში ამ სამის წლის განმავლობაში უდრიდა 34 მილ. გრადუსს.

ომის დაწყების დღიდან ეს ჯამი მცირდება, რევოლიუციის შემდეგ დაწესკვლებისა და მუსაიატელების პოლიტიკის წყალობით გამოწვეულ და შეუჩერებელს სომეხ თათართა შეტაკების შედეგად მოჰყვა განადგურება ხელუხლებლად დარჩენილ სარექტიფიკაციო ქარხნებისა აღდმ-სა და ჯუკარაში.

1922 წელს აზერბეიჯანში სრულიად არ გამოუხდიათ თუთის სპირტი იმ დროს, როდესაც ამ წინად ხდიდნენ 7 მილიონამდე გრადუსს.

საჭიროა, რომ უახლოეს დროში აღდგენილ იქნას სპირტის გამოხდის წარმოება ამიერ-კავკასიაში. ამითომ მეგნანიე-მეზობელთ შეღავათები უნდა მიეცეს სპირტის გამოსახდელად. საჭირო ზომები ამ ჟამად მუშავდება და უმთავრესი მათგანი უკვე გამოხატულია ამა წლის მაისის 25-ს დამტკიცებულ ინსტრუქციებში. უახლოეს დროში უნდა ვეღლოთ სპირტის სახდელ ქარხნების ძლიერს გამოცოცხლებას.

თუ სპირტის წარმოების ომის წინა დროინდელ ზომამდე, ე. ი. 30-35 მილ. გრადუსამდე, მივიყვანთ, მაშინ ხაზინას საგრძნობი შემოსავალი მიემატება. უკანასკნელ განაკვეთით აქციზი ხილისა და ყურძნის სპირტზე შეადგენს 18.000 მან. თითო გრადუსზე. თუ ხელმორედ გამოხდა კიდეც შეამცირებს აქციზს 9.000 მანეთამდე, ხაზინა მაინც მიიღებს 270-315 მილიარდს მანეთს. ნამდვილად კი შემოსავალი ბევრად მეტი იქნება.

ამიერ-კავკასიის წარმოების არა ნაკლებს მნიშვნელოვანს დარგს წარმოადგენს თამბაქოს მრეწველობა. მეთამბაქოებას ამიერ-კავკასიაში პროდუქციის რაოდენობით და მიღებულ თამბაქოს ღირსების მიხედვით წინა წლებში თვალსაჩინო ადგილი ეჭირა მეთამბაქოების სხვა ქვეყნებთან შედარებით. უკანასკნელ თუთუნის საერთო მოსავალი უდრიდა 800-850-მდე ათას ფუთს წელიწადში. ამ თამბაქოს მომეტებული ნაწილი რუსეთში გაჰქონდათ, ნაწილი საზღვარგარეთ, ხოლო 100.000-მდე ფუთს გადაამუშავებდნენ ხოლმე ადგილობრივ ფაბრიკებში. თამბაქოს მრეწველობა ამ მხარეში ძალიან წინ მიდიოდა და იყო საბუთი გვეფიქრა, რომ აქაური ქარხნები გაძლიერებდნენ თავის ნაწარმოებით გატანას რუსეთში. სამწუხაროდ ამ ჟამად ოცნებაც არ შეიძლება ექნებოდეს ამ საქმეზე. საქმე იმაში მდგომარეობს, რომ ჩვენში მეთამბაქოება მწვავე კრიზისს განიცდის. სოხუმის რაიონი ცოტა თამბაქოს იძლევა, ხოლო კახეთის რაიონში მეთამბაქოება დიდად დაეცა. ჩვენი თამბაქოს ქარხნები ძვლად გადარჩენილ თამბაქოს ამუშავებდნენ, რომელიც უკვე ილეგა. თუ ახლავე არ იქნა მიღებული ეროვნული ზომები მეთამბაქოების აღსადგენად, მაშინ ჩვენი ხაზინა უნდა შეურიგდეს თამბაქოს მრეწველობიდან შემოსავლის დაკარგვას.

ამ ეკვასად ამიერ-კავკასიის თამბაქოს ქარხნებში წელიწადში მუშავდება 120.000-მდე ფუთი თამბაქო.

შემდეგ ხნიშნელოვანს, აქციზით დასაბეგვრს საგანს შეადგენს ღვინო, რომლის მოსავლიც სტატისტიკის ცნობით წინად მთელს ამიერ-კავკასიაში შეადგენდა 15-მდე მილიონ ვედროს. ღვინის უდიდესი ნაწილი აღგილმრივ იხარჯება, მცირე ნაწილი ამიერ-კავკასიის ქალაქებში მიდის გასაყიდად და უფრო ამაზე მცირე (ერთ მილიონამდე ვედრო) რუსეთში გაიქვთ, აქციზ გადახდილ ღვინის ხარჯი უნდა იყოს არა ნაკლებ 3-4 მილიონი ვედროსი წელიწადში.

ამ ჟამად ამიერ-კავკასიაში აქციზი შემოდის არა უმეტეს 2 მილიონი ვედროსაგან.

თუ აქციზ დასადებ ღვინის რაოდენობას 3 მილიონ ვედრომდე ავიყვანთ, დღევანდელის განაკვეთით ხაზინას შემოუვა ერთ მილიარდამდე მან. წელიწადში.

ყოველ წლიურად მიღებულ მარილის საშუალო ჯამი ამიერ-კავკასიაში უდრის 2.000.000 ფუთს, რამაც წელს უნდა მოგვცეს 180 მილ. მანეთამდე.

ჩაის მოსავალი აღწევს 300.000 გირვანქას. მისი აქციზი აღემატება 50 მილიარდ მანეთს.

ნავთის პროდუქტების რაოდენობიდან (3 მილიონი ფუთის), რომელიც ამიერ-კავკასიის ფარგლებში იხარჯება, უნდა მოველოდეთ 1000 მილიარდამდე მანეთს.

რაც შეეხება არა პირდაპირ გადასახადით დასაბეგვრ მეორე ხარისხოვან საგნებს, მაგალითად: წყმწყუმას, ლუდს, შაქარს, შემოტანილ ჩაის, პაპიროსის გილზებს და ქაღალდს, სანთელს და სხვას, ამა წლის პირველ ხუთს თვის განმავლობაში შემოსულ აქციზის მიხედვით წლიური ჯამი ამ შემოსავლისა უნდა იყოს 400 მილიარდ მანეთამდე.

ის შემოსავალი, რომელიც ამრიგად ხელსაყრელ სამეურნეო პირობებში არაპირდაპირი გადასახადების სახით ხაზინას უნდა შეუვიდეს, სამჯერ ნაკლებია 1913 წელს შემოსულ საბაჟოო გადასახადზე. ამ შემოსავლის შემცირება აიხსნება წარმოების შემოკლების გარდა **დაბალმა განაკვეთების დაწესებითაც იმის წინა დროსთან შედარებით.** მაგალითად 1913 წელს ერთ გირვანქა თამბაქოს ნაწარმოებს უწევდა 1 მ. 10 კ. გადასახადი, ახლა კი უწევს მხოლოდ 45 კ., ნავთს შეწერილი ჰქონდა 1913 წ. 60 კ. ფუთზე, ახლა კი შეწერილი აქვს 18 კაპ. ფაქტიურად ხილისა და ყურძნის სპირტს 1913 წელს უწევდა 4,2 კ., ახლა კი საშუალოდ თითო გრადუსს უწევს 1 კ.

ჩვენ ჯერ-ჯერობით არ უნდა შევასუსტოთ საგადასახადო პრესი არა პირდაპირ დაბეგვრის სფეროში და ყველა ზომები უნდა მივიღოთ მთელის სიმძიმის ცენტრის თანდათან გადასატანად პირდაპირ გადასახადებზე, სადაც ჩვენ შესაძლებლობა გვეძლევა გადასახადების სფეროში ჩვენი კლასობრივი პოლიტიკა განვახორციელოთ.

თუ ამ მხრით ჩვენ ვიმოქმედებით საგადასახადო სისტემის პირველ საფეხურებზე და ძალაუნებურად უნდა დავემყაროთ პირდაპირ გადასახადთა უშნო, პრიმიტიული ფორმებით, ამას მიზეზი მდგომარეობს ჩვენს უმოქმედებასა ან დაუდევრობაში კი არა, არამედ საერთო ეკონომიურს პირობებში, რომელშიაც იმყოფებიან ამ ჟამად ყველა საბჭოთა რესპუბლიკები, სადაც პირდაპირ გადასახადებით სარგებლობის სფერო უკიღურესად განსაზღვრულია. პროცესი მოსახლეობის დანაწილებისა შემძლეობის მიხედვით, ეკონომიურ ურთიერთობათა გამომეყვანებისა და სამეურნეო ფორმათა დაწესებისა—ყველა ეს აუცილებელი პირობაა პირდაპირ გადასახადების სისტემის განვითარებისათვის—ჩვენში თითქმის ახლად ჩასახვის მდგომარეობაშია. ამის მიუხედავად ჩვენ თამამად შეგვიძლია ვსთქვათ, რომ ზოგიერთ სხვა მოკავშირე რესპუბლიკებს, პირიქით გავასწარით კიდეც, მაგალითად სარეწაო დაბეგვრის სფეროში.

საბჭოთა ხელისუფლების პირველი აქტი ამიერ-კავკასიაში პირდაპირ გადასახადების შემოღების საქმეში იყო—დეკრეტი საერთო სამოქალაქო გადასახადის შესახებ, გამოქვეყნებული ამა წლის მარტის 9-ს, შემდეგ დეკრეტი საღერბო გადასახადის შესახებ (მარტის 26), სარეწაო გადასახადის შესახებ (აპრილის 5) და ბოლოს მთლიანი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის შესახებ, რომელიც შემოღებულ იქნა სასოფლო მეურნეობაზე დაწესებულ ყველა გადასახადის ნაცვლად.

საერთო სამოქალაქო გადასახადის აკრება ჩქარა დასრულდება. ამასთან ცალკე რესპუბლიკებში მუშაობა ერთნაირად არ მიმდინარეობდა.

აზერბეიჯანში კამპანიამ წარმატებით ჩაიარა, საქართველოში—ზოგიერთ დეფექტებით, ხოლო სომხეთში—ცუდად.

უკანასკნელში საქმე იქამდე მივიდა, რომ ადგილობრივმა სახალხო კომისარიატის საბჭომ წინააღმდეგ ამიერ-კავკასიის ფედერაციის კონსტიტუციისა დადგენილება გამოიტანა საერთო სამოქალაქო გადასახადის გაუქმების შესახებ სოფლის მოსახლეობისთვის და დაუყოვნებლივ შეწყვეტა ამ დადგენილების სისრულეში მოყვანის.

ყველაზე სამწუხარო ის არის, რომ ამ საქმეში ინიციატივა ეკუთვნოდა ა | კ. ფინანსთა სახალხო კომისარიატის რწმუნებულს სომხეთში.

ამას გარდა სომხეთში გაგზავნილმა ინსტრუქტორ-რევიზორმა აღმოაჩინა ფაქტები დეკრეტის მოთხოვნილებისა და გადასახადის განაკვეთების გამოანგარიშების წესების დარღვევისა. ამ გარემოებამ დიდად შეამცირა საფინანსო შედეგები, როდესაც მთელის გამოიხატება 10 მილიარდ მანეთში ნაცვლად მოსალოდნელ 70 მილიარდისა.

საქართველოში მდგომარეობა რამდენიმე უკეთესი იყო. ამის მიუხედავად აქაც მეშაობამ მძიმედ ჩაიარა და არა დაკვირვითი წესით; მხოლოდ ათის დღის შემდეგ დეკრეტის მიღებიდან ფინანსთა სახალხო კომისარიატის რწმუნებულმა საქართველოში შემდგომლობა აღძრა სათანადო ორგანოთა წინაშე მის განკარგულებაში მომუშავეთა კადრის გამოგზავნის შესახებ გადასახადის განსახორციელებლად. მთელი მოქმედება დიდის დაგვიანებით მიმდინარეობდა, რის გამო გადასახადის გადამხდელთ საშუალება არა ჰქონდათ თავის დროზე მოეხდათ საგადასახადო ვალდებულება.

მიუხედავათ ასეთ არა ხელსაყრელ გარემოებისა საქართველოში მაინც აკრებილ იქნა 130-მდე მილიარდი მან.

აზერბეიჯანში საქმე ბევრად უკეთესად არის, ვიდრე დანარჩენ რესპუბლიკებში. მართალია ფულის გვიან გასტუმრებას აქაც ჰქონდა ადგილი, მაგრამ საფინანსო ორგანოების მიზეზით კი არა, არამედ ზოგიერთ დაწესებულებებისა და წარმოების მხრით, რომელნიც ულტიმედნენ გადასახადის შეტანის უკანასკნელ ვადას. ამის გამო ფინანსთა კომისარიატის კასას ვადის გასვლისას იმდენი გადახდილი მიაწყდა, რომ შეეძლებელი იყო, ყველა თავის დროზე ჩაბარება. მიღებულ ცნობებით აზერბეიჯანმა საერთო სამოქალაქო გადასახადის სახით გაიღო 130 მილიარდზე მეტი მან.

სამოქალაქო გადასახადთან ერთად ამ ჟამად ხორციელდება ძირითადი სარეწაო გადასახადი. ჯერ ზედმიწევნითი ცნობები არ არის მოსული ამ გადასახადის შემოსავლის შესახებ, მაგრამ იმ მცირე ცნობების მიხედვით, რომელიც მიღებულია ადგილებიდან, შეიძლება გადაჭრით ვსთქვათ, რომ სარეწაო გადასახადის შემოსავლის საქმე წარმატებით მიდის საქართველოში და აზერბეიჯანში, ხოლო ძალიან სუსტად სომხეთში.

სარეწაო გადასახადის შემოსვლა საკმაოდ სუსტად მიმდინარეობს მთელს ამიერ-კავკასიაში, რის გამოც ამ ფრონტზე საფინანსო მუშაკებს დიდი მუშაობა მოუხდებათ მოსახლეობაში, რომელიც საერთო გადასახადს გადაჰვრის.

ამ გადასახადის სახით დღემდე შემოვიდა: საქართველოში—40-მდე მილიარდი მან., აზერბეიჯანში—35 და სომხეთში—5 მილიარდამდე.

ყველაზე გვიან მთლიან სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის დეკრეტი გამოქვეყნდა. მისი სქემა რამდენამდე განსხვავდება რუსეთში მიღებულისაგან. ცვლილებანი და კორექტივები შეტანილია ამიერ-კავკასიის სასოფლო მეურნეობის თავისებურებათა მიხედვით. ამ გადასახადის განსახორციელებლად კამპანია მხოლოდ ახლა იწყება და ამიტომ ამაზე დიდხანს აღარ შევჩერდებით.

წინასწარ სტატისტიკური გამოანგარიშების თანახმათ, თუ ენერგიულათ ვიმუშავებთ, ეს გადასახადი მოგვცემს 7 მილიონ ფუთამდე ხორბლის ეროვნულს.

რაბდიტე-დევნევები

კომინტერნის აღმასკომის პლენუმი

იტალიის საკითხის შესახებ.

მოსკოვი. 25 ივნისი. კომინტერნის აღმასკომის პლენუმის მიერ მიღებულ რეზოლიუციაში იტალიის საკითხის შესახებ, აღნიშნულია მიზეზები, რომელმაც ხელი შეუშალა კომუნისტური პარტიის გაერთიანებას სოციალისტურ პარტიის უმრავლესობასთან. ეს მიზეზი მდგომარეობს ერთის მხრივ იტალიაში მუშაობის აუტანელ პირობებში და მეორეს მხრივ ორივე პარტიის უწყვეტ ტაქტიკაში. პლენუმი აღნიშნავს სოციალისტურ პარტიას ოფიციალურ წინადადებით, შექმნას ერთიანი ფრონტი კომუნისტებთან, იკისროს შუამავლობა და უზრუნველყოს ლოიალური დამოკიდებულება კომუნისტების მხრივ. აღმასკომი აღნიშნავს, რომ დღეს ორივე პარტიის ფორმალური გაერთიანება არ არის დასმული დღის წესრიგში. სოციალისტურ პარტიის წევრობის—მუშების მიმართ ძმური განწყობილების დასამტკიცებლად, აღმასკომი მხედავს მიუხედავად სოციალისტების ცეკას მტრული ოპოზიციისა მიიღოს ისინი კომინტერნის მომხრეთა რიცხვში.

რეზოლიუციაში, რომელიც ეხება ავსტრიის კომუნისტურ პარტიასთან უთანხმოებას, პლენუმი აღნიშნავს, რომ პრინციპიალური წინააღმდეგობა არ არსებობს და ავალებს ცეკას ყოველგვარ პარტიულ მუშაობაში ჩაბას უმცირესობათა წარმომადგენლებს.

პროფინტერნის ცენტრალური საბჭოს სხდომა

ამბ. ლოზოვსკის მოხსენება.

მოსკოვი. 26 ივნისი. დღეს გაიხსნა პროფინტერნის საბჭოს სხდომა. აღმასრულებელი ბიუროს ანგარიშში ამბ. ლოზოვსკიმ აღნიშნა ძირითადი საერთაშორისო მომენტები, რომელიც მიმართულებას აძლევდენ პროფინტერნის მუშაობას, ეს არის—საერთაშორისო კონფლიქტების გამწვავება, ფაშისტური საფრთხის გაძლიერება, მუშების მხრივ შეტევაზე გადმოსული კაპიტალისტების წინააღმდეგობის გაწევის გაძლიერება, რეფორმიზმის გაკოტრება ღელვარე. ეს პირობები პროფინტერნმა გამოიყენა მუშათა კლასის რიგების განსამტკიცებლად და ერთიანი ფრონტის ლოზუნგის ცხოვრებაში გასატარებლად.

ამ მუშაობას პროფინტერნი კომინტერნთან მტკიცე თანხმობით აწარმოებდა. ამბ. ლოზოვსკი ამბობს, რომ თანამშრომლობას კომინტერნსა და პროფინტერნს შორის საქმიანი ხასიათი ჰქონდა. ამ თანამშრომლობას ვერავინ უკეთინებს პროფინტერნს, რადგან ასეთი „საქმიანი თანამშრომლობა“ აქვთ ყველა ამ ჯგუფებს, რომელებსაც პროფინტერნის წინააღმდეგ ერთიანი ფრონტი აქვთ შექმნილი.

ამბ. ლოზოვსკი ვრცლად ეხება პროფინტერნის მუშაობის კრიტიკას ანარქო-სინდიკალისტების მხრივ და აცხადებს, რომ თუ ანარქისტები **რუსეთი უფრო მეტს აძლევდა შვეიცარიას, ვიდრე მისგან დებულობდა„.**

პროფმოძრაობაში, ე. ი. ყველა საკითხების პროფკავშირების მიერ გადაჭრას.

სხვა ქვეყნების დელეგატების უმრავლესობა ილაშქრებს საფრანგეთის წესების წინააღმდეგ. ორატორები აღნიშნავენ, რომ პარტიასა და პროფკავშირებს შორის ურთიერთობის საკითხი უკვე გარკვეულია მეორე კონგრესის რეზოლიუციებით.

ესპანელი დელეგატი მაურინი აღნიშნავს, რომ პროფინტერნი მეტად ლმობიერად ეპყრობა ანარქო-სინდიკალისტებსო.

ამბ. ლოზოვსკის სახლოლო სიტყვა.

საბოლოო სიტყვაში ამბ. ლოზოვსკი აღნიშნავს ერთად-ერთ ოპოზიციონურ გამოსვლას საფრანგეთის სინდიკალისტების მხრივ, რომლებიც არიან პროფინტერნის და არა პროფინტერნისადმი ოპოზიცია. ეს ჯგუფი ორგანიულად არის შეკავშირებული პროფინტერნთან.

ამბ. ლოზოვსკი შეეხარებითი დახასიათებას აძლევს ანარქო-სინდიკალიზმს და კომუნიზმს და აღნიშნავს, რომ ანარქო-სინდიკალისტების მუშაობა სრულ არარაობამდი მიიყვანს პროფინტერნის მოქმედების შედეგებს. ამბ. ლოზოვსკი აღნიშნავს რა, რომ პროფინტერნის საბჭოში ყველა ეროსულოვნება არსებობს მოხსენების მთავარ მუხლებში, მიუთითებს კომინტერნის უდავო ზრდაზე, რომელიც შედეგია იმის, რომ პროფინტერნი თავიდან სწორ ხაზს ატარებდა. ეს ხაზი არის—ძალების შეკრება საერთო მტრის წინააღმდეგ. მუშათა მოძრაობა თავს მოიყრის ერთ ინტერნაციონალში,—ამბობენ კომუნისტები, წინააღმდეგ სინდიკალისტებისა, რომლებიც ქადაგებენ პროფესიონალურ ინტერნაციონალს. მაგრამ ეს ხაზთა სხვა და სხვაობა არ შეასუსტებს ჩვენს ბრძოლას, რომელიც აგებულია ერთიან დირექტივებზე, ბრძოლის ერთნაირ მეთოდებზე და ერთ მიზანზე.

გოლკოტი შვეიცარიას

ბერლინი. 25 ივნისი. საბჭოთა მთავრობის მიერ შვეიცარიისათვის გოლკოტის გამოცხადების შესახებ, „ფრანკფურტერ ცეიტუნგი“ სწერს: „რუსეთის მიერ შვეიცარიისათვის გამოცხადებული გოლკოტი შეიძლება ცუდათ გათვდეს, მით უმეტეს, რომ **რუსეთი უფრო მეტს აძლევდა შვეიცარიას, ვიდრე მისგან დებულობდა„.**

შვეიცარიის სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის ცენტრალურ კომიტეტის

რიგში სდგას დიდი და მნიშვნელოვანი საკითხი—შემოსავლის კვალობაზე გადასახადის განხორციელებისა. ეს გადასახადი უნდა გაიწეროს რაც შეიძლება მიზანშეწონილათ, ადგილმდებარეობა ცხოვრების ყველა თავისებურებათა მხედველობაში მიღებით.

ამ გადასახადის შემოღებით კიდეც დამთავრდება ჩვენი მუშაობა საგადასახადო დაბეგვრის წინასწარ სქემის ავგების საქმეში.

ამ სქემას, რასაკვირველია, დიდი ნაკლი აქვს და უწინარეს ყოვლისა თვალში გვეცემა დაბეგვრის მრავალსახეობა, მაგრამ თანამედროვე ეკონომიური პირობები ჩვენების ამას გვაძლევს, რომ ვიოქვათ რადიკალურ რეფორმაზე ამ მრავალსახეობის თავიდან ამაცილებლად და გაერთიანებულ გადასახადების იდეალურ სისტემის შემოღებაზე.

ის, რაც შესაძლებელი იყო ამ მხრით, უკვე გაკეთებულია. შემოღებულია მთლიანი სასოფლო-სამეურნეო გადასახადი ნაცვლად ყველა მ გადასახადისა და ხარკისა, რომელიც ხვდებოდა დღემდე სოფელს. მოკლე ხანში შემოღებული იქნება შემოსავლის კვალობითი გადასახადი, მართალია ისე როგორც პრინციპიალური ზომა, მოსაშზადებელი ნაბიჯი, რომელმაც ბოლოს ყველა გადასახადი უნდა შესცვალოს, მაგრამ, ვიმეორებთ, უნდა შესცვალოს შემდეგში, როდესაც ჩვენს მხარეში კვლავ განვითარდება ვაჭრობა და მრეწველობა, როდესაც დანარჩენი გადასახადები გამოამეცნევინებენ ყველა დასაბეგრო ობიექტებს და როდესაც ჩვენს ახალგაზრდა საგადასახადო აპარატს წინასწარი მუშაობა და მისი შევსება პასუხისმგებელ პარტიულ მუშაკებით აღვავსებენ მას სათანადო ტეხნიკურ და იდეიურ სიმაღლეზე.

ამ მხრით ჩვენი პერსპექტივები იმედის აღმძვრელია. ამიერ-კავკასიის უთვალავი ბუნებრივი რესურსები ნებას აძლევენ მხარეს სწრაფად აამოძრაოს თავისი საწარმოო ძალები, ხოლო სიმრავლე წითელი ახალგაზრდობისა, რომელიც გვყავს, საუკეთესო თავდებია საგადასახადო აპარატის ჩქარა გაჯანსაღებისა და განმტკიცებისა.

ა. ერქომაიშვილი.

ამერიკის ბანკირების ასოციაციის ყოველწლიური კონვენცია

ამერიკის ბანკირების ასოციაციის ყოველწლიური კონვენცია ამ კვირაში ატლანტიკ სითიში (ნიუ ჯერსი) გაიხსნა. კონვენციაში მონაწილეობს 17000 ბანკირი. ასოციაციის ისტორიაში ეს ყველაზე დიდი კონვენციაა. ასოციაციის წევრები ამერიკის ბანკების აქტივების 90 პროცენტს ფლობენ.

ასოციაციის პრეზიდენტი ალექსანდრ ტრაუბენბერგი თავის სიტყვაში ამბობს, რომ ამერიკის ბანკირებს ეშინიათ ინფლაციის, ეშინიათ ომის, ეშინიათ ეკონომიკური კრიზისის, ეშინიათ ბიუროკრატიის, ეშინიათ ბანკების ნაციონალიზაციის, ეშინიათ ბანკების ბანკროტობის, ეშინიათ ბანკების ლიკვიდაციის, ეშინიათ ბანკების ინსპექტორების, ეშინიათ ბანკების ბუღალტრების, ეშინიათ ბანკების ადვოკატების, ეშინიათ ბანკების ფინანსისტების, ეშინიათ ბანკების ეკონომისტების, ეშინიათ ბანკების ბანკირების, ეშინიათ ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების ბანკების, ეშინიათ ბანკების, ეშინიათ ბანკების, ეშინიათ ბანკების

ბანკნოტების ფალსიფიკატორი 7 წლით გაიწირა
28 მარტს, 1928 წ. № 146 ექვსი გროში

ბანკნოტების ფალსიფიკატორი 7 წლით გაიწირა

ბანკნოტების ფალსიფიკატორი ალექსანდრე ბერიძე, რომელიც 1922 წლის ივნისში ბანკნოტების გაყალბებისა და გავრცელების ბრალდებით დააპატიმრეს, ამ დანაშაულისათვის ნაფიც მსაჯულთა სასამართლომ 7 წლით გაიწირა.

ალექსანდრე ბერიძე ბანკნოტების გაყალბებას 1922 წლის ივნისში შეუდგა. ამ მიზნით მან ბინა დაიქირავა ნაძალადევში, ქუჩა №-ის სახლში. ბინაში ბერიძემ ბეჭდური მანქანა დააყენა და ბანკნოტების გაყალბებას შეუდგა. ბერიძე ბანკნოტებს ფოტოგრაფიული გზით ამზადებდა. ის ჯერ ბანკნოტებს ფოტოგრაფირებდა, შემდეგ ფოტოსურათებს ფოტოფირზე გადაიტანდა და ბანკნოტებს ბეჭდავდა. ბერიძე ბანკნოტებს ძირითადად ღამით ბეჭდავდა, რადგან ეშინოდა, ვინმე მეზობელი ხმაურის გამო ეჭვი არ შეიტანოს. ბერიძემ ბანკნოტების გაყალბებაში ცოლი ანა ბერიძეც ჩააბა. ანა ბერიძე ბანკნოტებს ბინის ქირის გადახდის მიზნით ხარჯავდა. ბერიძემ ბანკნოტების გაყალბებაში ასევე ჩააბა ნაცნობი ვაჭარი ალექსანდრე ბერიძე, რომელიც

ზარის ეკონომიკური ბიულეტენი

ორგანო ზარის ეკონომიკური ბიუროსი

ზარის ეკონომიკური ბიუროს ახალი ადგილსამყოფელი

ზარის ეკონომიკური ბიუროს ადგილსამყოფელი 1923 წ. 28 იანვრიდან ქალაქში, ნაცვლად ძველი ადგილისა, გადატანილია ახალ ადგილსამყოფელზე, ქალაქის ცენტრში, ყოფილ ბანკირ ზ. ზ. ზ-ის სახლში, ქუჩა ზარის №-ში.

ბიუროს ტელეფონის ნომერი დარჩა ძველი, ე. ი. №-ის ქვეშ.